

Ze St. Břeclavy.

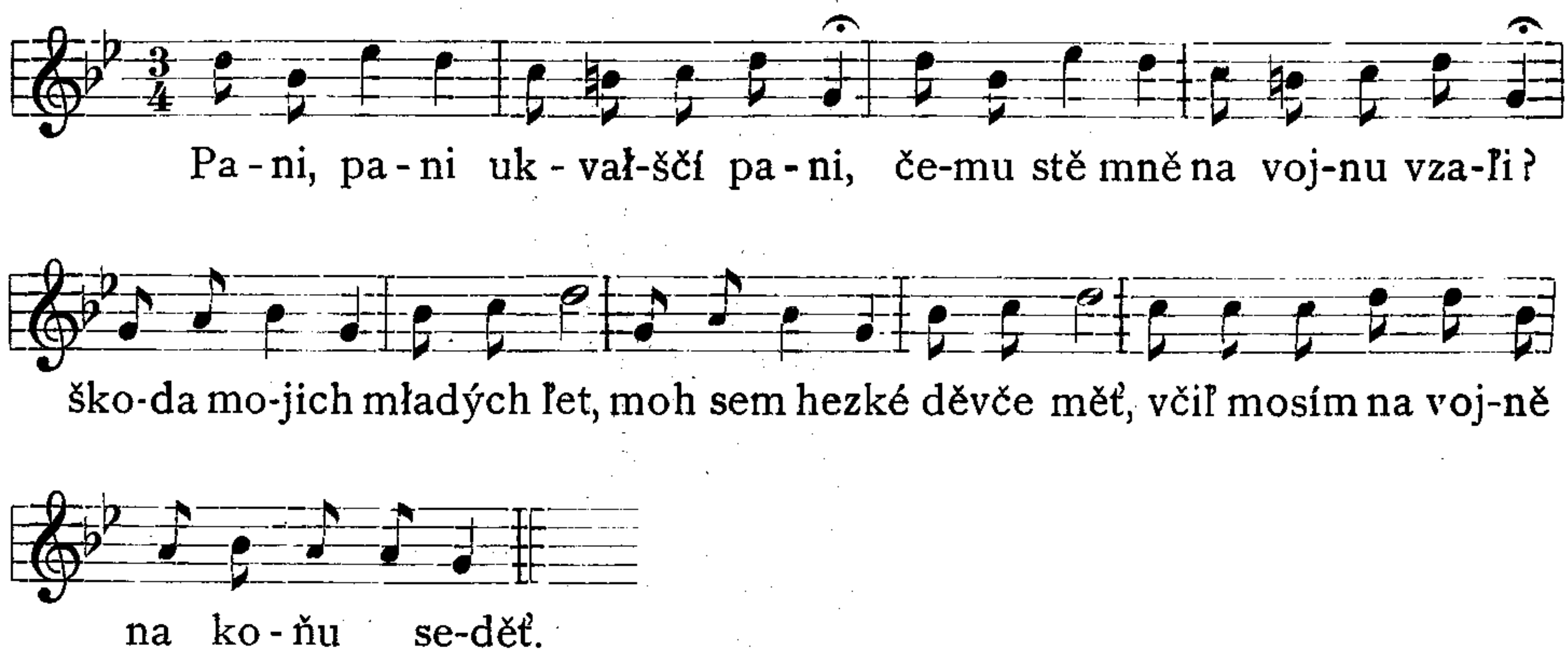

Na tú sva - tú Ka - te - ři - nu v ne - dě - lu verbo - va - li
třech mládenců na vojnu; vše - ci lu - dé lu - to - va - li,
že na voj - nu verbo - va - li v ne - dě - lu.

Na tú svatú Kateřinu
v nedělu
verbovali třech mládenců
na vojnu;
všeci lidé lutovali,
že na vojnu verbovali
v nedělu.

Dy bych já měl, moja milá,
sto zlatých,
šel bych si já před muziku
zaplatit.
Muzika by pěkně hrála,
má milá by tancovala,
a já s ňú.

Od Příbora.

Pa - ni, pa - ni uk - vař - ščí pa - ni, če - mu stě mně na voj - nu vza - li?
ško - da mo - jich mladých let, moh sem hezké děvče měť, včil mosím na voj - ně
na ko - ňu se - děť.

Pani, pani, ukvařšči pani,
čemu stě mně na vojnu vzali?
Škoda mojich mladých let,
moh sem hezke děvče měť,
včil musím na vojně na koňu seděť.

Něplač, něplač, má milá, něžeť,
že sem s tebu jedenkrát seděť,
dyby ně to sedění,
něbyť bych odvedený,
včil musím narukovať a jinač něni.